
[2008-15-RE](#)

CAUSA 2008-15-RE

Número de registre 221-2008. Recurs d'empara

AUTE DEL 15 DE JULIOL DEL 2008

BOPA núm. 57, del 30 de juliol del 2008

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 16 d'abril del 2008, per la representació processal del Sr. Roger Rossell Vilaginés, mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra la sentència del 27 de març del 2006, dictada per la Secció Civil del Tribunal de Batlles, contra la sentència del 14 de febrer del 2008 i contra l'aute del 27 de març del mateix any, dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia per haver-se produït una presumpta vulneració del dret a obtenir una decisió fonamentada en dret i del dret a la defensa, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, i atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que anul·li les resolucions recorregudes i que repositi aquesta part en la plenitud del seu dret mitjançant l'adopció de les mesures necessàries;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 16 de juny del 2008;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Carles Viver Pi-Sunyer;

Antecedents

Primer

El 27 de març del 2006, el Tribunal de Batlles va estimar en part la demanda del Sr. Roger Rossell Vilaginés contra la Sra. Rosalia Rossell Vilaginés i va condemnar aquesta darrera a pagar al primer la quantitat equivalent al valor de 4.000,00 euros a la data en què l'agent va assolir la seva majoria d'edat o va contraure matrimoni, i la qual serà definitivament establerta en una resolució ulterior, dictada en període d'execució de sentència, un cop s'hagi realitzat la prova pericial corresponent indicada en el V considerant.

Segon

Les dues parts van presentar sengles recursos d'apel·lació i, el 14 de febrer del 2008, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va desestimar el recurs del Sr. Roger Rossell Vilaginés, va estimar el de la Sra. Rosalia Rossell Vilaginés i va revocar la part decisòria de la sentència del Tribunal de Batlles solament en el sentit de fixar la quantitat a percebre per l'agent en 4.000,00 euros, sense donar lloc a cap actualització.

Tercer

La representació processal del Sr. Roger Rossell Vilaginés va presentar un incident de nul·litat d'actuacions per tal com considerava que s'havia produït una vulneració clara i flagrant de les normes de l'onus probandi i que la resolució era aleatòria i arbitrària.

Quart

El 27 de març del 2008, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va desestimar aquest incident de nul·litat d'actuacions, perquè no hi havia cap incongruència ni omissió en la valoració de les proves i perquè els arguments jurídics que justifiquen la decisió es trobaven explicitats perfectament en el contingut de la sentència objecte de recurs.

Cinquè

El 16 d'abril del 2008, la representació processal del Sr. Roger Rossell Vilaginés va presentar un recurs d'empara en què manifestava que s'havia omès d'efectuar els inventaris notariais dels béns paterns i materns, demanats de manera reiterada al llarg del plet, ja que la part demandada no havia estat requerida d'aportar-los. Per tant, s'ha vulnerat el dret a la jurisdicció, ja que les resolucions objecte de recurs estan viciades d'arbitrarietat, per tal com no es dóna una resposta raonada a totes les qüestions plantejades per les parts litigants.

Per acabar, la part recurrent demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que anul·li les resolucions recorregudes i que reposi aquesta part en la plenitud del seu dret mitjançant l'adopció de les mesures necessàries.

Sisè

El 16 de juny del 2008, el Ministeri Fiscal va presentar un informe mitjançant el qual s'oposava a l'admissió a tràmit d'aquest recurs d'empara, perquè el que realment pretén el recurrent és una revisió i reforma de les consideracions jurídiques adoptades en les resolucions objecte de recurs, que estan fonamentades jurídicament i que no són arbitràries, per tant, no hi ha la vulneració de cap dels drets recollits a l'article 10 de la Constitució.

El Ministeri Fiscal constata que les sentències objecte de recurs contenen un raonament mínim suficient del qual es pot despendre que la decisió no és arbitrària. En efecte el peritatge no va poder aportar l'inventari separat dels dos cabals relictes i el recurrent tampoc va poder aportar aquests mitjans probatoris. Per tant, amb la prova existent en les actuacions, el Tribunal va valorar el cabal relicte segons els criteris exposats en el cos de la sentència.

D'una banda, el recurrent no pot, per tant, al·legar que no ha obtingut un pronunciament sobre aquest punt. D'altra banda, la sentència s'ajusta a les peticions de les parts i dóna resposta a

cadascuna de les al·legacions del recurrent, fonamentant per quin camí probatori intenta resoldre el litigi sense que s'observi cap incongruència en el raonament.

Així doncs, el Ministeri Fiscal sol·licita la inadmissió a tràmit del recurs d'empara 2008-15-RE.

Fonaments jurídics

Primer

Com s'ha exposat amb deteniment en els antecedents, el recurrent en empara al·lega que les sentències recorregudes han vulnerat el dret a obtenir una resolució fonamentada en dret, que li reconeix l'article 10.1 de la Constitució, en els seus vessants del dret a obtenir una resposta a les pretensions deduïdes davant dels òrgans judicials i a obtenir-ne una resposta no arbitrària.

La primera de les vulneracions s'hauria produït, indistintament, “per manca de pronunciament complert sobre les pretensions de la part”, per no haver efectuat els inventaris notariais demanats i per no haver “entrat a valorar el cos provatori que obra en els autes”. Per la seva banda, l'arbitrarietat consistiria en haver fixat de forma aleatòria en 4.000,00 euros la quantia a percebre com a herència dels seus pares.

En alguns incisos del seu escrit el recurrent també al·lega el dret a no patir indefensió i el dret a la jurisdicció; tanmateix sobre la conculcació d'aquests darrers drets no aporta cap raonament fonamentador, per la qual cosa poden tenir-se per no formulades aquestes denúncies, que de fet es confonen i dilueixen en el conjunt de les altres al·legacions. En relació amb aquesta forma de procedir, cal advertir que, malgrat que els drets de l'article 10.1 estan íntimament relacionats, tenen tots ells un contingut propi específic i els recurrents a l'hora d'al·legar la seva vulneració tenen la càrrega d'aportar els arguments, també específics, relatius a cadascuna de les vulneracions denunciades.

Segon

Pel que fa a la primera de les vulneracions –en la que també es confonen una pretesa no resposta a les pretensions deduïdes amb una manca de base probatòria i amb una manca de valoració de les proves- cal observar, en primer lloc, que en les tres resolucions judicials recorregudes s'exposa de forma raonada i raonable quina és la base probatòria que fonamenta la decisió i quin és el motiu –parcialment imputable al recurrent en empara- pel qual no es va poder disposar de major base probatòria. En segon lloc, cal destacar que en les resolucions judicials es dona resposta raonada i precisa a les pretensions de les parts i es valoren les proves aportades. En realitat, el recurrent confon la manca de resposta amb una resposta contrària a les seves pretensions.

Tercer

Pel que fa a la denúncia d'arbitrarietat, convé posar de manifest que les resolucions judicials expliciten de manera clara els motius que fonamenten la decisió adoptada i, tant la fonamentació com el raonament emprat per assolir la conclusió no es poden considerar absurds des del punt de vista lògic, ni jurídicament arbitraris en el sentit de que s'apartin de manera manifesta dels conceptes i de les regles de raonament que fa servir la comunitat dels juristes. Aquest és l'únic paràmetre d'enjudiciament que, en casos com aquest, pot utilitzar el Tribunal Constitucional i, en conseqüència, cal concloure que les resolucions judicials objecte del recurs d'empara 2008-15-RE no es poden titllar d'arbitràries.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2008-15-RE, interposat per la representació processal del Sr. Roger Rossell Vilaginés, mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra la sentència del 27 de març del 2006, dictada per la Secció Civil del Tribunal de Batlles, contra la sentència del 14 de febrer del 2008 i contra l'aute del 27 de març del mateix any, dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia.

Segon

No hi ha condemna expressa en costes per no existir parts contràries.

Tercer

Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Quart

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 15 de juliol del 2008.

Carles Viver Pi-Sunyer Pierre Subra de Bieusses

President

Vicepresident

Didier Maus

Magistrat